ĢENERĀLADVOKĀTA ĪVA BOTA [*YVES BOT*] SECINĀJUMI,

sniegti 2008. gada 6. martā [1]

1. Šo lietu priekšmets ir apelācijas sūdzības, ko Vācijas Federatīvā Republika, kā arī *Glunz AG* un *OSB Deutschland GmbH* [2] ir iesnieguši par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2004. gada 1. decembra spriedumu lietā *Kronofrance*/Komisija [3]. Ar apstrīdēto spriedumu Pirmās instances tiesa atcēla Komisijas 2001. gada 25. jūlija lēmumu par atbalstu, ko Vācijas Federatīvā Republika bija paredzējusi piešķirt uzņēmumam *Glunz* [4]. Apstrīdētajā lēmumā Eiropas Kopienu Komisija pēc EKL 88. panta 3. punktā paredzētās iepriekšējās izskatīšanas uzskatīja, ka attiecīgais pasākums ir atbalsts, kas ir saderīgs ar kopējo tirgu, un ka tāpēc nav jāceļ iebildumi pret tā piešķiršanu.

2. Minētajās apelācijas sūdzībās būtībā ir izvirzītas divas juridiskas problēmas.

3. Pirmā problēma attiecas uz "ieinteresētajām pusēm" atzīto tiesību apjomu saistībā ar valsts atbalsta kontroles procedūru. Tiesu no jauna lūdz izskatīt pieņemamības nosacījumus, kas piemērojami prasībām atcelt tiesību aktu, kuras iesniegtas pret Komisijas lēmumu, kas pieņemts, pamatojoties uz EKL 88. panta 3. punktu.

4. Otrā problēma ir saistīta ar interpretāciju, ko Pirmās instances tiesa ir sniegusi attiecībā reģionālā atbalsta, kas ir sniegts lieliem ieguldījumu projektiem, daudznozaru pamatprincipiem, kurus Komisija pieņēma ar 1998. gada 7. aprīļa paziņojumu [5]. Šie pamatprincipi nosaka kārtību, kādā aprēķināma "maksimāli pieļaujamā intensitāte" reģionālajam atbalstam, kas ir sniegts ieguldījumiem. Tie šajā ziņā paredz atšķirīgus vērtēšanas kritērijus, starp kuriem ir arī tirgus konkurences stāvokļa faktors. Šajās lietās tiek apstrīdēts veids, kādā Komisija aprēķināja šo faktoru. Tiesai it īpaši ir jāizskata jautājums par to, vai Pirmās instances tiesa nav pārkāpusi savas kompetences robežas, pārbaudot Komisijas vērtējumu attiecībā uz šī faktora aprēķināšanas metodi, un vai tā katrā ziņā nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot ar minētajiem pamatprincipiem noteiktos noteikumus.

1 — Oriģinālvaloda — franču.

2 — Turpmāk tekstā attiecīgi — *Glunz* un *OSB*.

3 — T-27/02 (*Recueil*, II-4177. lpp.), turpmāk tekstā — "pārsūdzētais spriedums".

4 — OV C 333, 7. lpp., turpmāk tekstā — apstrīdētais lēmums. Vācijas iestādēm adresētā lēmuma teksts ir pieejams autentiskajā, proti, vācu, valodā tīmekļa vietnē http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2000/n517-00.pdf.

5 — OV C 107, 7. lpp., turpmāk tekstā — "Daudznozaru pamatprincipi".

5. Šajos secinājumos es ierosinu Tiesai minētās apelācijas sūdzības noraidīt.

6. Pirmkārt, es aizstāvēšu viedokli, ka Pirmās instances tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, izskatot *Kronofrance SA* iesniegtās apelācijas sūdzības pieņemamību [6]. Es šajā ziņā norādīšu, ka Pirmās instances tiesa ir pareizi piemērojusi judikatūru, ko Tiesa noteikusi spriedumos lietās *Cook*/Komisija [7], kā arī *Matra*/Komisija [8] un ko tā vēlāk apstiprinājusi 2005. gada 13. decembra spriedumā lietā Komisija/*Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* [9].

7. Pēc tam es pierādīšu, kāpēc, pēc manām domām, Pirmās instances tiesa varēja īstenot pilnīgu kontroli pār Komisijas novērtējumu attiecībā uz maksimāli pieļaujamās atbalsta intensitātes aprēķināšanas metodi.

8. Visbeidzot, es izklāstīšu iemeslus, kuru dēļ, manuprāt, Pirmās instances tiesai bija tiesības uzskatīt, ka konkurences stāvokļa faktora aprēķinā bija jāņem vērā ne vien tirgus strukturālā jauda, bet arī tirgus lejupslīde.

6 — Turpmāk tekstā — *Kronofrance*.

7 — 1993. gada 19. maija spriedums lietā C-198/91 (*Recueil*, I-2487. lpp.).

8 — 1993. gada 15. jūnija spriedums lietā C-225/91 (*Recueil*, I-3203. lpp.).

9 — C-78/03 P (*Recueil*, I-10737. lpp.).

I — Atbilstošās Kopienu tiesību normas

9. Vispirms es minēšu EKL atbilstošos pantus, bet pēc tam norādīšu Regulas (EK) Nr. 659/1999 [10] piemērojamos noteikumus, kā arī pamatnostādnes, kas noteiktas ar Daudznozaru pamatprincipiem.

A — *Līgums*

10. Atbilstoši EKL 87. pantam uz atbalstu, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus Kopienā, attiecas principāls aizliegums, kam ir paredzēti daži izņēmumi, kuri ir uzskaitīti EKL 87. panta 2. un 3. punktā.

11. EKL 87. panta 2. punktā ir uzskaitīti atbalsta veidi, kas ir pilnībā saderīgi ar kopējo tirgu. Tas ir sociāls atbalsts, ko piešķir individuāliem patērētājiem ar noteikumu, ka to piešķir bez diskriminācijas attiecībā uz konkrēto ražojumu izcelsmi, atbalsts, ko sniedz, lai novērstu kaitējumu, ko nodarījušas dabas katastrofas vai ārkārtēji notikumi, kā arī atbalsts, ko sniedz dažiem

10 — Padomes 1999. gada 22. marta Regula, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma [88]. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Vācijas Federatīvās Republikas reģioniem, lai kompensētu saimnieciskās grūtības, ko radījusi šīs dalībvalsts sadalīšana.

12. Savukārt EKL 87. panta 3. punktā ir precizēti atbalsta veidi, kurus var atzīt par saderīgiem ar kopējo tirgu. Starp tiem ir atbalsts, kas veicina ekonomikas attīstību apvidos, kur valda liels bezdarbs.

13. Lai nodrošinātu šo noteikumu īstenošanu, Līgumā un it īpaši tā 88. pantā ir noteikta valsts atbalsta kontroles, kā arī iepriekšējas atļaujas saņemšanas procedūra, kurā galvenā loma ir uzticēta Komisijai.

14. Tādējādi EKL 88. panta 2. punkts uzdod Komisijai vērtēt atbalsta saderību ar EKL 87. pantu. 88. panta 2. punkta pirmajā daļā ir paredzēts, ka tad, "ja Komisija, likusi ieinteresētajām pusēm iesniegt piezīmes, konstatē, ka atbalsts, ko piešķīrusi kāda valsts vai kas piešķirts no šīs valsts līdzekļiem, ievērojot šā Līguma 87. pantu, nav saderīgs ar kopējo tirgu, vai arī konstatē, ka šādu atbalstu izlieto nepareizi, tā pieņem lēmumu par to, ka attiecīgajai valstij Komisijas noteiktā termiņā tāds atbalsts jāizbeidz vai jāmaina".

15. Savukārt EKL 88. panta 3. punkts uzliek dalībvalstīm pienākumu darīt Komisijai zināmus savus plānus piešķirt vai mainīt atbalstu un aizliedz tām šādus plānus sākt īstenot, kamēr Komisija nav pieņēmusi lēmumu saskaņā ar EKL 88. panta 2. punkta pirmo daļu.

16. Tādējādi, kā redzams no šīs analīzes, EKL 88. pantā paredzētajai pārbaudes procedūrai ir divas stadijas, proti, paredzētā pasākuma iepriekšējā izskatīšana un vajadzības gadījumā, ja Komisijai rodas šaubas par šāda pasākuma saderību ar kopējo tirgu, plašāka pārbaude, kas tai ļauj saņemt pilnīgu informāciju par visiem konkrētās lietas apstākļiem [11]. Šim nolūkam, kā paredzēts EKL 88. panta 2. punktā, Komisijai ir jālūdz ieinteresētajām pusēm iesniegt savas piezīmes.

17. Visbeidzot, EKL 89. pants pilnvaro Eiropas Savienības Padomi pieņemt regulas, kas vajadzīgas, lai piemērotu EKL 87. un 88. pantu. Saskaņā ar šo pilnvarojumu Padome pieņēma Regulu Nr. 659/1999.

11 — Skat. it īpaši 1998. gada 2. aprīļa spriedumu lietā C-367/95 P Komisija/*Sytraval* un *Brink's France* (*Recueil*, I-1719. lpp., 36. un 38. punkts).

B — *Regula Nr. 659/1999*

18. Regulā Nr. 659/1999 ir kodificēta Komisijas prakse, īstenojot pilnvaras, kas tai piešķirtas ar EKL 88. pantu. Tā nosaka precīzus noteikumus, kas izstrādāti saskaņā ar Tiesas judikatūru [12].

19. Tā, piemēram, Regulas Nr. 659/1999 1. panta h) punktā ir gandrīz identiskā veidā atkārtota Tiesas sniegtā definīcija jēdzienam "ieinteresētās puses" — jēdzienam, kas, atgādināšu, ir šo lietu galvenais jautājums. 1984. gada 14. novembra spriedumā lietā *Intermills*/Komisija [13] Tiesa uzskatīja, ka ieinteresētās puses ir personas, uzņēmumi vai apvienības, kuru intereses var ietekmēt atbalsta piešķiršana, tas ir, it īpaši konkurējoši uzņēmumi un aroda apvienības [14]. Minētās regulas 1. panta h) punktā jēdziens "ieinteresētās personas [puses]" ir definēts kā "visas dalībvalstis un visas personas, uzņēmumi vai uzņēmumu apvienības, kuru intereses var ietekmēt atbalsta piešķīrums, jo īpaši attiecīgā atbalsta saņēmējs, konkurējošie uzņēmumi un arodapvienības".

20. Savukārt minētas regulas 4. pants attiecas uz iepriekšējo izskatīšanu, kas Komisijai jāveic, kad kāda dalībvalsts tai dara zināmu plānu piešķirt vai mainīt atbalstu.

21. Saskaņā ar šo noteikumu Komisija var pieņemt trīs veidu lēmumus. Tā var nolemt, ka paziņotais pasākums nav atbalsts. Tā var arī konstatēt, ka nav šaubu par to, ka paziņotais pasākumus ir saderīgs ar kopējo tirgu, un nolemt necelt iebildumus pret attiecīgā atbalsta piešķiršanu. Visbeidzot, tā var sākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto oficiālo pārbaudes procedūru, ja ir neskaidrības par to, vai paziņotais pasākums ir saderīgs ar kopējo tirgu.

C — *Daudznozaru pamatprincipi*

22. Vērtējot reģionāla atbalsta saderību, Komisijai papildus pozitīvajai ietekmei uz reģiona attīstību ir jāņem vērā arī sekas, ko

12 — Regulas otrais apsvērums.

13 — 323/82 (*Recueil*, 3809. lpp.).

14 — 16. punkts. Komisija šo definīciju izmantoja iepriekš minētajos spriedumos lietās *Cook*/Komisija, 24. punkts; *Matra*/Komisija, 18. punkts, un Komisija/*Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, 36. punkts.

šāds atbalsts var radīt attiecībā uz noteiktu nozaru ekonomisko situāciju [15].

23. Šī iemesla dēļ Komisija pieņēma Daudznozaru pamatprincipus. Šie pamatprincipi ir pamatnostādnes, kas Komisijai ļauj katrā atsevišķā gadījumā aprēķināt maksimāli pieļaujamo intensitāti reģionālajam atbalstam, kas paredzēts ieguldījumiem [16].

24. Maksimālo atbalsta intensitāti aprēķina saskaņā ar metodoloģiju, kas izklāstīta minēto pamatprincipu 3. punktā. Šim aprēķinam vispirms ir jānosaka atbalsta "reģionālie griesti" (R faktors), kas atbilst maksimālajai intensitātei atbalstam, ko liels uzņēmums var attiecīgajā reģionā saņemt, ņemot vērā atļauto reģionālā atbalsta režīmu, kas ir spēkā paziņošanas datumā. Individuāla atbalsta gadījumā piemēro attiecīgajai teritorijai noteiktos atbalsta griestus. Aprēķinam ir jānosaka arī trīs korekcijas koeficienti, kas atbilst, pirmkārt, konkurences stāvoklim attiecīgajā nozarē (T faktors), otrkārt, kapitāla/darbaspēka savstarpējai attiecībai (I faktors) un, treškārt, paredzētā atbalsta reģionālajai ietekmei uz attiecīgā reģiona ekonomiku (M faktors). Maksimāli pieļaujamo atbalsta intensitāti tad aprēķina, atbalsta reģionālos griestus (R faktors) koriģējot ar šiem trīs korekcijas koeficientiem.

25. Saskaņā ar Daudznozaru pamatprincipu 3.2. un 3.3. punktu konkurences stāvokļa faktora mērķis ir noteikt, vai paziņotais projekts tiks īstenots nozarē vai apakšnozarē, kura cieš no strukturālas spējas saražot vairāk produkcijas nekā nepieciešams. Nosakot, vai pastāv šāda spēja saražot vairāk produkcijas nekā nepieciešams, Komisija Eiropas Kopienas līmenī salīdzina vidējo jaudas izmantošanas līmeni ražošanas industrijā kopumā un attiecīgās nozares vai apakšnozares jaudas izmantošanas līmeni. Komisija ņem vērā pēdējos piecus gadus, par kuriem ir pieejama informācija [17].

26. Daudznozaru pamatprincipu 3.4. punkts tālāk ir formulēts šādi:

"Ja nav pietiekamas informācijas par jaudas izmantošanu, Komisijai ir jāpārbauda, vai ieguldījumi tiek veikti tirgū, kur notiek apgrozījuma samazināšanās. Šim nolūkam Komisijai ir jāsalīdzina attiecīgā produkta(-u)

15 — Skat. it īpaši 6. punktu 1971. gada 20. oktobra pirmajā rezolūcijā, ko dalībvalstu valdību pārstāvji, sanākuši Padomē, pieņēma par reģionālā atbalsta vispārējiem režīmiem (OV C 111, 1. lpp.); 10.—12. punktu Komisijas paziņojumā par reģionālā atbalsta režīmiem (OV 1979, C 31, 9. lpp.), kā arī I punkta 6. apakšpunkta otro un trešo ievilkumu Komisijas paziņojuma par metodi [EKL 87. panta 3. punkta a) un c) apakšpunkta] piemērošanai reģionālajam atbalstam (OV 1988, C 212, 2. lpp.).

16 — Daudznozaru pamatprincipu 1.4. punkts. Plāni, uz kuriem attiecas paziņošanas pienākums, ir noteikti minēto pamatprincipu 2.1. punktā.

17 — Saskaņā ar Daudznozaru pamatprincipu 7.7. punktu Komisija uzskata, ka pastāv strukturāla spēja saražot vairāk nekā nepieciešams, ja vidēji pēdējo piecu gadu laikā attiecīgās (apakš)nozares jaudas izmantošanas līmenis ir vairāk nekā divus procenta punktus zemāks par ražošanas nozares līmeni kopumā. Strukturāla spēja saražot vairāk nekā nepieciešams tiek kvalificēta kā smaga tad, ja starpība ar ražošanas nozares vidējo līmeni ir lielāka nekā pieci procenta punkti.

acīmredzamā patēriņa attīstība [..] ar Eiropas Ekonomiskās zonas (turpmāk tekstā — EEZ) ražošanas rūpniecības pieauguma līmeni kopumā" [18].

27. Visbeidzot, saskaņā ar minēto pamatprincipu 3.10.1. punktu konkurences stāvokļa faktoram ir piemērojami četri korekcijas koeficienti. Šo koeficientu lielums ir atkarīgs no šādiem attīstības kritērijiem:

"i) projekts, kurš palielina jaudu nozarē, kas saskaras ar nopietnu strukturālu spēju saražot vairāk produkcijas nekā nepieciešams un/vai pilnīgu pieprasījuma kritumu: 0,25;

ii) projekts, kurš palielina jaudu nozarē, kas saskaras ar strukturālu spēju saražot vairāk produkcijas nekā nepieciešams un/vai tirgus apgrozījuma samazināšanos, un kurš var nostiprināt augstu tirgus daļu: 0,50;

iii) projekts, kurš palielina jaudu nozarē, kas saskaras ar strukturālu spēju saražot vairāk produkcijas nekā nepieciešams un/vai tirgus apgrozījuma samazināšanos: 0,75;

iv) nav paredzamas nekādas negatīvas sekas atbilstoši i)—iii) apakšpunktam: 1,00."

28. Daudznozaru pamatprincipu izpratnē attiecīgo produktu tirgus aptver produktus, kas paredzēti ieguldījumu plānā, kā arī attiecīgā gadījumā produktus, ko patērētāji vai ražotāji uzskata par savstarpēji aizstājamiem. Ģeogrāfiskais tirgus principā aptver EEZ vai — atkarībā no gadījuma — ikvienu EEZ teritorijas būtisko daļu, ja konkurences apstākļi tajā atšķiras no tiem, kas valda EEZ pārējā daļā [19].

II — Šo lietu pamatā esošie fakti

29. Faktus, kas izriet no apstrīdētā sprieduma, var apkopot šādi.

18 — Saskaņā ar Daudznozaru pamatprincipu 7.8. punktu attiecīgo produktu tirgu par lejupslīdošu uzskata tad, ja acīmredzamā patēriņa gada izaugsmes vidējais līmenis pēdējo piecu gadu laikā ir ievērojami zemāks (vairāk nekā 10 %) nekā gada vidējais līmenis visā ražošanas nozarē EEZ, ja vien šī vai šo produktu pieprasījuma relatīvajā izaugsmes līmenī nevar novērot spēcīgu tendenci iepriekšējā līmeņa atjaunošanās virzienā. Absolūtas lejupslīdes tirgus atbilst tirgum, kurā acīmredzamā patēriņa vidējais gada izaugsmes līmenis ir negatīvs pēdējo piecu gadu laikā.

19 — Daudznozaru pamatprincipu 7.6. punkts.

30. *Glunz*, Vācijas uzņēmums, kam paredzēts attiecīgais atbalsts, un *Kronofrance*, Francijas uzņēmums, prasītājs pirmajā instancē, abi ražo un pārdod koka paneļus.

31. Ar 2000. gada 4. augusta vēstuli Vācijas Federatīvā Republika paziņoja Komisijai par projektu, kas paredz piešķirt ieguldījumu atbalstu ar intensitāti 35 % (jeb kopā EUR 69 797 988) uzņēmumiem *Glunz* un *OSB* integrēta kokapstrādes centra būvniecībai Netgauā [*Nettgau*], Saksijas-Anhaltes zemē.

32. Komisija uzskatīja, ka paziņotais pasākums ir valsts atbalsts EKL 87. panta 1. punkta izpratnē un ka tas jāvērtē, pamatojoties uz Daudznozaru pamatprincipiem. Saskaņā ar šajos pamatprincipos paredzētajiem noteikumiem Komisija noteica maksimālo atbalsta intensitāti, ko šie uzņēmumi var saņemt minētajā reģionā, vērtējot katru korekcijas koeficientu (T, I un M faktors).

33. Attiecībā uz konkurences stāvokļa faktora vērtēšanu Komisija atgādināja, ka saskaņā ar minēto Daudznozaru pamatprincipu 3.3. un 3.4. punktu tai savā analīzē jānosaka tikai tas, vai attiecīgajā nozarē pastāv strukturāla spēja saražot vairāk produkcijas nekā nepieciešams, ja ir pietiekama informācija par jaudas izmantošanas līmeni. Uzskatot, ka abi *Glunz* ražotie produkti pārstāv ļoti nozīmīgu visu Eiropā ražoto koka paneļu daļu, un atsaucoties uz Eiropas Kopienu saimniecisko darbību vispārējās nomenklatūras zemāko līmeni [20], Komisija izvēlējās balstīt savu analīzi uz informāciju, kas attiecas uz minētās nomenklatūras 20.20 klases jaudas izmantošanas līmeni, kura ietver koka paneļu ražošanu, aptverot laikposmu no 1994. līdz 1998. gadam. Komisija secināja, ka attiecīgais ieguldījuma projekts radītu jaudas pieaugumu nozarē, kurā nepastāv spēja saražot vairāk produkcijas nekā nepieciešams, un tas attaisnoja korekcijas koeficienta 1 piemērošanu konkurences faktoram.

34. Pamatojoties uz paziņotā atbalsta vērtējumu, kas veikts, ņemot vērā Daudznozaru pamatprincipos noteiktos kritērijus, Komisija norādīja iemeslus, kuru dēļ tā uzskatīja, ka Vācijas Federatīvās Republikas paredzētais ieguldījumu atbalsta plāns atbilst atļautajai maksimālajai atbalsta intensitātei [21].

35. Tāpēc 2001. gada 25. jūlijā Komisija saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 4. panta 3. punktu pieņēma lēmumu necelt iebildumus pret šī atbalsta piešķiršanu.

20 — Šo nomenklatūru izveidoja ar Padomes 1990. gada 9. oktobra Regulu (EEK) Nr. 3037/90 par saimniecisko darbību statistisko klasifikāciju Eiropas Kopienā (OV L 293, 1. lpp.), kas grozīta ar Komisijas 1993. gada 24. marta Regulu (EEK) Nr. 761/93 (OV L 83, 1. lpp.).

21 — Pēc Komisijas domām, šajās lietās piemērojamie faktori bija jānosaka:
- 35 % attiecībā uz maksimāli pieļaujamo intensitāti Saksijas-Anhaltes zemē;
- 1 — T faktoram, ņemot vērā konkurences stāvokli koka paneļu tirgū;
- 0,8 — I faktoram (kapitāla/darbaspēka attiecība);
- 1,5 — M faktoram, ņemot vērā paredzētā atbalsta ietekmi, jeb maksimāli pieļaujamā intensitāte 42 % apmērā (35 % x 1 x 0,8 x 1,5). Skat. apstrīdētā lēmuma 8.—14. lpp. un pārsūdzētā sprieduma 14. punktu.

III — Tiesvedība Pirmās instances tiesā un pārsūdzētais spriedums

36. Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 4. februārī, *Kronofrance* cēla prasību atcelt apstrīdēto lēmumu. Ar Pirmās instances tiesas 2002. gada 10. septembra rīkojumu uzņēmumiem *Glunz* un *OSB* atļāva iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam.

37. Pārsūdzētajā spriedumā Pirmās instances tiesa, atzinusi *Kronofrance* prasību par pieņemamu un pamatotu, atcēla apstrīdēto lēmumu.

38. No šī sprieduma izriet, ka Komisija un personas, kas iestājušās lietā, tiesas sēdē izvirzīja iebildi par nepieņemamību, pamatojoties uz to, ka *Kronofrance* nav tiesību celt prasību. Tās norādīja, ka apstrīdētais lēmums minēto uzņēmumu individuāli neskar, jo attiecīgais atbalsts tā stāvokli tirgū nav būtiski ietekmējis.

39. Tāpēc Pirmās instances tiesa minētā sprieduma 29.—46. punktā izskatīja prasības pieņemamību.

40. Pamatojoties uz pastāvīgo judikatūru, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 32. punktā vispirms atgādināja, ka ir jānošķir valsts atbalsta kontroles procedūras abas stadijas, proti, pasākuma iepriekšējo izskatīšanu un oficiālās pārbaudes stadiju [22]. Pirmā no šīm stadijām ļauj Komisijai sniegt sākotnēju atzinumu par atbalsta saderību, bet otrā tai ļauj saņemt pilnīgāku informāciju par konkrētās lietas apstākļiem un uzliek ieinteresētajām pusēm pienākumu iesniegt savas piezīmes. Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 33. punktā līdz ar to norādīja, ka tad, ja Komisija, pamatojoties tikai uz attiecīgā atbalsta iepriekšējo izskatīšanu, konstatē, ka tas ir saderīgs ar kopējo tirgu, personas, kam paredzētas EKL 88. panta 2. punktā noteiktās garantijas, var tās īstenot tikai tad, ja tās var apstrīdēt attiecīgo lēmumu Kopienu tiesā [23].

41. Tāpēc Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 34. punktā secināja, ka:

"[..] gadījumos, kuros ar prasību par tāda Komisijas lēmuma atcelšanu, kas pieņemts iepriekšējās izskatīšanas nobeigumā, prasītājs vēlas īstenot EKL 88. panta 2. punktā

22 — Pirmās instances tiesa atsaucas uz iepriekš minētajiem spriedumiem lietās *Cook*/Komisija, 22. punkts; *Matra*/Komisija, 16. punkts; Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, 38. punkts, kā arī uz Pirmās instances tiesas 2004. gada 13. janvāra spriedumu lietā T-158/99 *Thermenhotel Stoiser Franz* u.c./Komisija (*Recueil*, II-1. lpp., 57. punkts).

23 — Pirmās instances tiesa atsaucas uz iepriekš minētajiem spriedumiem lietās *Cook*/Komisija, 23. punkts; *Matra*/Komisija, 17. punkts; Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, 47. punkts, kā arī *Thermenhotel Stoiser Franz* u.c./Komisija, 69. punkts.

paredzētās procesuālās garantijas, tikai ar to vien, ka prasītājam šī noteikuma izpratnē ir ieinteresētās puses statuss, pietiek, lai prasītāju uzskatītu par tieši un individuāli skartu EKL 230. panta ceturtās daļas izpratnē [24] [..]".

42. Pirmās instances tiesa tāpēc pārbaudīja, vai prasītāju var uzskatīt par ieinteresēto pusi Regulas Nr. 659/1999 1. panta h) punkta izpratnē. Atbilstoši analīzei par *Kronofrance* konkurences situāciju koka paneļu tirgū Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 44. punktā nosprieda, ka prasītājs ir konkurents uzņēmumam, kam paredzēts atbalsts, un ka tādējādi tas ir ieinteresētā puse.

43. Tādēļ Kopienu tiesa prasību atzina par pieņemamu [25].

44. Pirmās instances tiesa pēc tam izskatīja *Kronofrance* izvirzītos prasības pamatus. Uzņēmums būtībā izvirzīja četrus pamatus apstrīdētā lēmuma atcelšanai, norādot, pirmkārt, uz EKL 87. panta un Daudznozaru pamatprincipu pārkāpumu, otrkārt, uz EKL 88. panta 2. punkta pārkāpumu, treškārt, uz pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu un, ceturtkārt, uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu.

45. Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka pirmais izvirzītais prasības pamats ir pamatots, un šī iemesla dēļ atcēla apstrīdēto lēmumu.

46. Ar pirmo prasības pamatu prasītājs apstrīdēja Komisijas vērtējumu attiecībā uz maksimāli pieļaujamo atbalsta intensitāti un it īpaši attiecībā uz konkurences stāvokļa faktoru (T faktors). Tas norādīja, ka Komisija nav pārbaudījusi, vai paredzētie ieguldījumi tiks veikti lejupslīdošā tirgū, bet veikusi tikai nozares strukturālo jaudu analīzi.

47. Pārsūdzētā sprieduma 79. punktā atgādinājusi rīcības brīvību, kas ir Komisijai, veicot valsts atbalsta kontroli, Pirmās instances tiesa pārbaudīja, vai Komisija nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot un piemērojot Daudznozaru pamatprincipus.

48. Lai gan minētā sprieduma 89. punktā Pirmās instances tiesa atzina, ka, pamatojoties uz to formulējumu vien, Daudznozaru pamatprincipus varētu saprast tādā veidā, kā to apgalvo Komisija, tā tomēr nosprieda, ka šis dokuments ir jāinterpretē, ņemot vērā EKL 87. pantu un tā mērķi, proti, neizkropļotu konkurenci kopējā tirgū.

24 — Pirmās instances tiesa atsaucas uz iepriekš minēto spriedumu lietā *Cook*/Komisija, 23.—26. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Matra*/Komisija, 17.—20. punkts, kā arī uz Pirmās instances tiesas 1998. gada 15. septembra spriedumu lietā T-11/95 *BP Chemicals*/Komisija (*Recueil*, II-3235. lpp., 89. un 90. punkts).

25 — Pārsūdzētā sprieduma 46. punkts.

49. Minētā sprieduma 90.—95. punktā Pirmās instances tiesa pārbaudīja Daudznozaru pamatprincipu 3.2.—3.10. punkta formulējumu. Pārsūdzētā sprieduma 96. punktā tā no šo punktu formulējuma secināja, ka, lai konkurences stāvokļa faktoram varētu piemērot korekcijas koeficientu, kas vienāds ar 1, vispirms jākonstatē gan tas, ka attiecīgajā tirgū nepastāv strukturāla spēja saražot vairāk produkcijas nekā nepieciešams, gan tas, ka tirgus nav lejupslīdošs. Šajā sakarībā Pirmās instances tiesa norādīja uz abu šo vērtēšanas kritēriju specifiskajām īpatnībām.

50. Šādā kontekstā Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 97. punktā nosprieda, ka Daudznozaru pamatprincipu 3.4. punkta pirmais teikums jāinterpretē tādā nozīmē ka "gadījumos, kad informācija par jaudas izmantošanu attiecīgajā nozarē neļauj Komisijai izdarīt apstiprinošu secinājumu par to, ka pastāv strukturāla spēja saražot vairāk produkcijas nekā nepieciešams, Komisijai ir jāpārbauda, vai attiecīgais tirgus ir lejupslīdošs".

51. Tāpēc Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 103. punktā norādīja, ka Komisija, "konkurences faktoram" piemērodama korekcijas koeficientu, kas vienāds ar 1, un pirms tam nepārbaudot, vai attiecīgo atbalsta projektu realizēs lejupslīdošā tirgū, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārkāpjot EKL 87. pantu un Daudznozaru pamatprincipus.

52. Pirmās instances tiesa nosprieda, ka *Kronofrance* prasījumi tādēļ ir apmierināmi un ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ.

IV — Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

53. Ar pieteikumiem, kas Tiesas kancelejā iesniegti attiecīgi 2005. gada 16. un 18. februārī, Vācijas Federatīvā Republika, kā arī *Glunz* un *OSB* iesniedza šīs apelācijas sūdzības.

54. Ar Tiesas priekšsēdētāja 2005. gada 13. oktobra rīkojumu lietas C-75/05 P un C-80/05 P mutvārdu procesā un galīgā sprieduma pieņemšanai tika apvienotas.

55. Prasītāji lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu un noraidīt *Kronofrance* prasību. *Glunz* un *OSB* arī prasa attiecīgā gadījumā nodot lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai, lai tā pieņem lēmumu pēc lietas būtības.

56. Visbeidzot, prasītāji prasa piespriest *Kronofrance* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus gan saistībā ar apelācijas tiesvedību, gan saistībā ar Pirmās instances tiesā celto prasību.

57. Katrā no šīm lietām Komisija prasa atcelt pārsūdzēto spriedumu. Tā lūdz Tiesu noraidīt *Kronofrance* prasības pieteikumu kā nepieņemamu un, pakārtoti, kā nepamatotu, kā arī piespriest minētajam uzņēmumam

atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies gan pirmajā instancē, gan apelāciju stadijā.

58. Abās šajās lietās *Kronofrance* prasa noraidīt apelācijas sūdzības un piespriest apelācijas sūdzību iesniedzējiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā gan ar Tiesai iesniegtajām apelācijas sūdzībām, gan ar Pirmās instances tiesā celto prasību.

V — Juridiskā analīze

59. Manuprāt, apelācijas sūdzību iesniedzēji izvirza četrus pamatus savas apelācijas sūdzības atbalstam.

60. Ar pirmo pamatu Vācijas Federatīvā Republika, kā arī *Glunz* un *OSB* norāda, ka saistībā ar pārsūdzēto spriedumu ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, jo Pirmās instances tiesa ir atzinusi *Kronofrance* iesniegto prasības pieteikumu par pieņemamu.

61. Ar savu otro pamatu, kam, manuprāt, ir divas daļas, apelācijas sūdzības iesniedzēji apstrīd būtību un apjomu kontrolei, ko Pirmās instances tiesa īstenojusi attiecībā uz Komisijas vērtējumu par tirgus konkurences stāvokļa faktora aprēķinu. Tie apgalvo, ka Pirmās instances tiesa nav ievērojusi savas kontroles robežas un nepareizi interpretējusi Daudznozaru pamatprincipus.

62. Ar trešo pamatu Vācijas Federatīvā Republika, kā arī *Glunz* un *OSB* apgalvo, ka Pirmās instances tiesa nav ievērojusi procesa organizatoriskos pasākumus un it īpaši Pirmās instances tiesas Reglamenta 64. pantu.

63. Visbeidzot, ar ceturto pamatu *Glunz* un *OSB* norāda, ka pārsūdzētais spriedums ir pretrunā EKL 230. panta otrajai daļai, jo tas pārsniedz pamatus, kas izvirzīti *Kronofrance* celtās prasības atcelt tiesību aktu atbalstam.

64. Pirms paust viedokli par šo pamatu pamatotību, vēlos izdarīt ievada piezīmi par robežām Tiesas īstenotajai kontrolei apelācijas tiesvedībā.

65. Atgādinu, ka atbilstoši EKL 225. panta 1. punktam un Tiesas Statūtu 58. panta pirmajai daļai apelācijas sūdzības var iesniegt tikai par tiesību jautājumiem. Tām ir jābalstās uz to, ka Pirmās instances tiesai nav bijusi kompetence, Pirmās instances tiesā ir pieļauti procesuāli pārkāpumi, nelabvēlīgi

ietekmējot apelācijas iesniedzēja intereses, vai arī tā ir pārkāpusi Kopienu tiesības [26].

66. Tāpēc saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Pirmās instances tiesai ir ekskluzīva kompetence, pirmkārt, konstatēt faktus, izņemot gadījumos, kad būtiskas neprecizitātes tās konstatējumos izriet no tai iesniegtajiem lietas materiāliem, un, otrkārt, novērtēt šos faktus. Līdz ar to faktu novērtējums, izņemot gadījumus, kad tai iesniegtie pierādījumi ir sagrozīti, nav tiesību jautājums, ko Tiesa kā tādu izskata apelācijā [27].

67. Savukārt, ja Pirmās instances tiesa ir konstatējusi vai novērtējusi faktus, tad atbilstoši pastāvīgai praksei Tiesas kompetencē saskaņā ar EKL 225. pantu ir pārbaudīt šo faktu juridisko kvalifikāciju un tiesiskās sekas, kuras Pirmās instances tiesa ir paredzējusi [28].

68. Pēc šī atgādinājuma var sākt izskatīt dažādos pamatus, ko prasītāji izvirza savas apelācijas sūdzības atbalstam.

26 — Skat. it īpaši 2007. gada 22. novembra spriedumu lietā C-260/05 P *Sniace*/Komisija (Krājums, I-10005. lpp., 49. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 — Skat. it īpaši 1994. gada 1. jūnija spriedumu lietā C-136/92 P Komisija/*Brazzelli Lualdi* u.c. (*Recueil*. I-1981. lpp., 47.—49. punkts), kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Sniace*/Komisija, 35. punkts un tajā minētā judikatūra.

28 — Skat. it īpaši 1998. gada 17. decembra spriedumu lietā C-185/95 P *Baustahlgewebe*/Komisija (*Recueil*, I-8417. lpp., 23. punkts); 2004. gada 29. aprīļa spriedumu lietā C-470/00 P Parlaments/*Ripa di Meana* u.c. (*Recueil*, I-4167. lpp., 41. punkts) un 2006. gada 6. aprīļa spriedumu lietā C-551/03 P *General Motors*/Komisija (Krājums, I-3173. lpp., 51. lpp.).

A — *Par pirmo pamatu, kas saistīts ar Kronofrance prasības pieteikuma pieņemamības kļūdainu novērtējumu*

69. Ar šo pirmo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēji apstrīd Pirmās instances tiesas vērtējumu attiecībā uz *Kronofrance* tiesībām celt prasību.

1) Lietas dalībnieku argumenti

70. Vācijas Federatīvā Republika, kā arī *Glunz* un *OSB* apgalvo, ka pārsūdzētais spriedums pārkāpj EKL 230. panta ceturto daļu, jo Pirmās instances tiesa ir uzskatījusi, ka apstrīdētais lēmums uzņēmumu *Kronofrance* skar "tieši un individuāli", un tāpēc ir nospriedusi, ka šī uzņēmuma prasība ir pieņemama. Šāds kļūdains secinājums izrietot no EKL 230. panta ceturtās daļas darbības jomas pārmērīgas paplašināšanas un no tā nepareizas interpretācijas, ņemot vērā Regulu Nr. 659/1999.

71. Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 34. un 35. pantā esot kļūdaini uzskatījusi, ka ikviena persona, kura varētu būt "ieinteresēta" atbalsta oficiālās pārbaudes procedūrā saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 1. panta h) punktu, būtu jāuzskata par tādu, ko EKL 230. panta ceturtās daļas izpratnē tieši un individuāli skar lēmums par atļaušanu, kas pieņemts atbalsta iepriekšējās izskatīšanas stadijas nobeigumā, bez nepieciešamības pierādīt, ka minētais lēmums ir "būtiski" ietekmējis *Kronofrance* konkurences stāvokli.

72. Taču, kā uzskata Vācijas Federatīvā Republika, kā arī *Glunz* un *OSB*, "ieinteresētās puses" statuss Regulas Nr. 659/1999 izpratnē automātiski nenozīmē tiesības celt tiesā prasību. Tikai konkrēta attiecīgā gadījuma izskatīšana, pamatojoties uz konkurences attiecībām starp atbalsta saņēmēju un *Kronofrance*, atbilstu judikatūrai, kas izveidota ar Tiesas spriedumu lietā *Plaumann*/Komisija [29]. Tādēļ, lai konstatētu *Kronofrance* tiesības celt prasību, Pirmās instances tiesai esot bijis jāpārbauda, vai ir būtiski ietekmēts tā stāvoklis tirgū.

73. Tomēr pretēji Pirmās instances tiesas vērtējumam starp *Kronofrance* un *Glunz* attiecīgajā tirgū neesot reālas konkurences, un no tā izrietot, ka *Kronofrance* stāvoklis tirgū nevarēja būt būtiski ietekmēts.

74. Šajā sakarā Vācijas Federatīvā Republika uzsver, ka Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 43. un turpmākajos punktos esot konstatējusi tikai to vien, ka *Glunz* pieder pie grupas, ar kuru ir saistīti arī citi uzņēmumi, kas veic darbību koka izstrādājumu jomā Francijā. Taču šis kritērijs neesot atbilstošs, jo tā pamatā esot apsvērumi par attiecīgo grupu, nevis konkrētā konkurence, kas pastāv starp abiem uzņēmumiem.

75. Turklāt *Glunz* un *OSB* apgalvo, ka Pirmās instances tiesas konstatējums, ka *Kronofrance* un *Glunz* tirdzniecības teritorijas pārklājoties, nav pareizs. Pirmās instances tiesa esot kļūdaini novērtējusi datus par abu uzņēmumu tirgiem.

76. Pamatojoties uz šiem apsvērumiem, apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka *Kronofrance* pieteikums bija jāatzīst par nepieņemamu.

29 — 1963. gada 15. jūlija spriedums lietā 25/62 (*Recueil*, 197. lpp.).

77. Komisija būtībā pievienojas apelācijas sūdzības iesniedzēju apsvērumiem attiecībā uz EKL 230. panta ceturtās daļas pārkāpumu un šajā sakarā atgādina Tiesas judikatūru attiecībā uz atbalsta saņēmēja konkurentu tiesībām celt prasību. Tā it īpaši atsaucas uz 1986. gada 28. janvāra spriedumu lietā *Cofaz* u.c./Komisija [30], kā arī uz iepriekš minētajiem spriedumiem lietās *Cook*/Komisija un *Matra*/Komisija.

78. *Kronofrance* tieši pretēji apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pamatoti nospriedusi, ka tas ir ieinteresētā puse Regulas Nr. 659/1999 izpratnē un ka tā prasība, kas iesniegta pret apstrīdēto lēmumu, ir pieņemama, jo tā ir iesniegta, ievērojot EKL 88. panta 2. punktā minētās procesuālās garantijas. *Kronofrance* uzsver, ka gadījumā, ja oficiālās pārbaudes procedūra netiktu uzsākta, atbalsta saņēmēja konkurentam savs "ieinteresētās puses" statuss EKL 88. panta 2. punkta izpratnē būtu jāpierāda tikai tad, ja tā prasības mērķis ir panākt savu procesuālo tiesību aizsardzību. Šādā gadījumā, kā izrietot no Tiesas pastāvīgas judikatūras un it īpaši no 2002. gada 16. maija sprieduma lietā *ARAP* u.c./Komisija [31], nebūtu jāpierāda, ka tiek būtiski ietekmēts prasītāja konkurences stāvoklis. Pietiktu ar to, ka atbalsta piešķiršana varētu ietekmēt tā intereses, un šis nosacījums šajās lietās esot izpildīts, jo starp *Kronofrance* un *Glunz* pastāvot tiešas konkurences attiecības.

2) Vērtējums

79. Saistībā ar pirmo pamatu Tiesai būtībā tiek lūgts lemt par tiesībām, kas ieinteresētajām pusēm atzītas saistībā ar valsts atbalsta kontroles procedūru, un it īpaši tad, kad tās ceļ prasību atcelt Komisijas lēmumu, ja tā atsakās ierosināt oficiālās pārbaudes procedūru, kas paredzēta EKL 88. panta 2. punktā.

80. Lai šo pamatu izskatītu, vispirms jāatgādina pašreizējā judikatūra šajā jomā.

a) Judikatūra attiecībā uz ieinteresēto pušu tiesībām saistībā ar valsts atbalsta kontroles procedūru

81. Saistībā ar valsts atbalsta kontroles procedūru Komisijas pieņemtie lēmumi ir adresēti tikai un vienīgi attiecīgajām dalībvalstīm. Tas tā ir arī gadījumā, kad lēmumu pieņem pēc sūdzības, kurā tiek norādīts, ka attiecīgais pasākums ir atbalsts, kas ir pretrunā Līgumam [32].

30 — 169/84 (*Recueil*, 391. lpp.).

31 — C-321/99 P (*Recueil*, I-4287. lpp., 61. punkts).

32 — Skat. it īpaši iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, 45. punkts.

82. Tāpēc fiziskām vai juridiskām personām, kas vēlas pret šādiem lēmumiem celt prasību atcelt tiesību aktu, ir jāatbilst EKL 230. panta ceturtajā daļā paredzētajiem nosacījumiem. Atgādinu, ka šis noteikums prasību atcelt tiesību aktu, ko jebkura fiziska vai juridiska persona iesniedz pret lēmumu, kas tai nav adresēts, pakļauj dubultam nosacījumam, ka minētais lēmums to skar tieši un individuāli. Ja attiecīgais tiesību akts šiem nosacījumiem neatbilst, tad pret to celtā prasība nav pieņemama.

83. Jēdziena "individuāli" skarts nozīmi Tiesa noteica iepriekš minētajā spriedumā lietā *Plaumann*/Komisija [33] un vēlāk apstiprināja pastāvīgā judikatūrā [34]. Tiesa precizēja, ka personu, kas nav apstrīdētā lēmuma adresāts, var uzskatīt par individuāli skartu tikai tad, ja šis lēmums to ietekmē raksturīgu īpašu pazīmju dēļ vai tādu apstākļu dēļ, kas šo personu atšķir no visām citām personām un to individuāli nošķir "tieši tāpat kā lēmuma adresātus".

84. Saistībā ar valsts atbalsta kontroles procedūru Tiesa ir atzinusi, ka individuālās ieinteresētības jēdziens ir izmantots īpašā veidā, ņemot vērā to procedūru mērķi un īpatnības, kas paredzētas attiecīgi EKL 88. panta 2. un 3. punktā [35].

85. Tādējādi, kā Pirmās instances tiesa atgādināja pārsūdzētā sprieduma 32. punktā, šai kontroles procedūrai ir divas stadijas, ko Kopienu tiesa vienmēr ir skaidri nošķirusi [36].

86. Pirmo no šīm stadijām nosaka EKL 88. panta 3. punkts [37]. Atgādinu, ka tā ļauj Komisijai veikt iepriekšēju paziņotā plāna vienkāršotu izskatīšanu, lai formulētu sākotnējo viedokli par tā saderību ar kopējo tirgu [38]. Trešo personu līdzdalība šajā procedūrā nav paredzēta. Pēc šīs izskatīšanas Komisija var nolemt, ka attiecīgais pasākums nav valsts atbalsts EKL 87. panta izpratnē. Tā var arī nolemt, ja par to pārliecinās, ka šis pasākums ir valsts atbalsts, kas ir saderīgs ar Līgumu. Taču tad, ja Komisijai, vērtējot atbalsta saderību ar kopējo tirgu, rodas

33 — 223. punkts.

34 — Skat. it īpaši iepriekš minēto spriedumu lietā *Cofaz* u.c./Komisija, 22. punkts; iepriekš minēto spriedumu lietā *Cook*/Komisija, 20. punkts; 2000. gada 19. oktobra spriedumu apvienotajās lietās C-15/98 un C-105/99 Itālija un *Sardegna Lines*/Komisija (*Recueil*, I-8855. lpp., 33. punkts un tajā minētā judikatūra), kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/*Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, 33. punkts.

35 — Skat. it īpaši iepriekš minētos spriedumus lietās *Cook*/Komisija, 21. punkts, un *Matra*/Komisija, 15. punkts.

36 — Pārsūdzētajā spriedumā Pirmās instances tiesa it īpaši atsaucas uz iepriekš minētajiem spriedumiem lietās *Cook*/Komisija, 22. punkts; *Matra*/Komisija, 16. punkts, kā arī Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, 38. un 39. punkts. Tiesa šo judikatūru vēlāk apstiprināja ar spriedumu iepriekš minētajā lietā Komisija/*Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, 34. punkts, un Pirmās instances tiesa — 2006. gada 10. maija spriedumā lietā T-395/04 *Air One*/Komisija (Krājums, II-1343. lpp., 33. punkts).

37 — Noteikumi par šīs procedūras piemērošanas kārtību ir iekļauti Regulas Nr. 659/1999 4. pantā.

38 — 1973. gada 11. decembra spriedums lietā 120/73 *Lorenz* (*Recueil*, 1471. lpp., 3. punkts).

nopietnas grūtības, tai ir jānolemj ierosināt oficiālās pārbaudes stadiju.

87. Tā ir procedūras otrā stadija, kas minēta EKL 88. panta 2. punktā. Tajā ir jādod iespēja Komisijai saņemt visus nepieciešamos atzinumus, lai, pamatojoties uz pilnīgu informāciju par konkrētās lietas apstākļiem, vērtētu paziņotā pasākuma saderību ar kopējo tirgu [39]. Šim nolūkam Komisijai ir pienākums savākt ieinteresēto pušu piezīmes par paziņoto atbalsta projektu [40].

88. Kā jau iepriekš norādīju, "ieinteresētās puses" jēdzienu EKL 88. panta 2. punkta izpratnē Tiesa ir definējusi paplašināti kā tādu, kas attiecas uz visām personām, uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām, kuru intereses var ietekmēt atbalsta piešķiršana, tas ir, it īpaši uz konkurējošiem uzņēmumiem un aroda apvienībām. Atgādinu, ka šo definīciju vēlāk apstiprināja ar Regulas Nr. 659/1999 1. punkta h) punktu.

89. No tā izriet, ka ikviens uzņēmums, kas atsaucas uz konkurences attiecībām, pat potenciālām, var tikt atzīts par "ieinteresēto pusi" EKL 88. panta 2. punkta izpratnē un šajā sakarā izmantot procesuālās garantijas, kas tam ļauj iesniegt savas piezīmes.

90. Ieinteresēto pušu tiesības celt prasību judikatūrā tika secinātas no EKL 88. panta 2. punkta, un to pamatā ir procesuālās tiesības, ko tām piešķir minētais noteikums [41].

91. Šī judikatūra pirmo reizi tika formulēta iepriekš minētajos spriedumos lietās *Cook*/Komisija un *Matra*/Komisija. Tiesa uzskatīja, ka tad, ja Komisija lēmumu par atbalsta saderību pieņem bez oficiālās pārbaudes stadijas uzsākšanas, tie, kam ir šīs procesuālās garantijas, tas ir, ieinteresētās puses, var panākt šo garantiju ievērošanu tikai tad, ja to rīcībā ir iespēja attiecīgo lēmumu apstrīdēt Kopienu tiesā [42].

92. Tādējādi pirmajā no minētajām lietām Tiesa nosprieda, ka uzņēmums *William Cook plc* ir ieinteresētā puse EKL 88. panta 2. punkta izpratnē, jo tas ražo tādas pašas iekārtas kā atbalstu saņēmušais uzņēmums. Šādā statusā minētais uzņēmums uzskatāms par tādu, ko tieši un individuāli skar attiecīgais lēmums, un no tā izriet, ka tam, pama-

39 — Noteikumi par šīs procedūras piemērošanas kārtību ir iekļauti Regulas Nr. 659/1999 6. un 7. pantā.

40 — Par ieinteresēto pušu lomu administratīvajā procedūrā, kas ierosināta saskaņā ar EKL 88. panta 2. punktu, skat. Regulas Nr. 659/1999 20. pantu un 1973. gada 12. jūlija spriedumu lietā 70/72 Komisija/Vācija (*Recueil*, 813. lpp., 19. punkts); 1984. gada 20. marta spriedumu lietā 84/82 Vācija/Komisija (*Recueil*, 1451. lpp., 13. punkts); iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/*Sytraval* un *Brink's France* (59. punkts), kā arī 2005. gada 6. oktobra spriedumu lietā C-276/03 P *Scott*/Komisija (Krājums, I-8437. lpp., 34. punkts).

41 — Atgādinu, ka šādu tiesību nav iepriekšējās izskatīšanas stadijā, kas paredzēta EKL 88. panta 3. punktā.

42 — Skat. iepriekš minētos spriedumus lietās *Cook*/Komisija, 23. punkts, un *Matra*/Komisija, 17. punkts.

tojoties uz EKL 230. panta ceturto daļu, ir tiesības prasīt attiecīgā lēmuma atcelšanu [43].

93. Tieši tādā pašā veidā Tiesa otrajā no minētajām lietām nosprieda, ka uzņēmumam *Matra SA* var atzīt ieinteresētās puses statusu, jo apstrīdētā atbalsta piešķiršana tā intereses skāra kā "Kopienā lielāko vienkorpusa transportlīdzekļu ražotāju un [atbalstu saņēmušā] uzņēmuma konkurentu nākotnē". Tiesa uzskatīja, ka pret Komisijas lēmumu iesniegtā prasība atcelt tiesību aktu tāpēc ir pieņemama [44].

94. Tomēr šīs prasības vienīgais mērķis var būt to procesuālo tiesību aizsardzība, ko "ieinteresētajiem pusēm" paredz EKL 88. panta 2. punkts. Tām tāpēc ir jāapstrīd tas, ka nav uzsākta oficiālā izskatīšanas procedūra [45].

95. Īsumā, no pašreizējās judikatūras izriet, ka tad, ja fiziska vai juridiska persona ceļ prasību atcelt Komisijas lēmumu necelt iebildumus, tai ir, pirmkārt, jāpierāda, ka tai ir ieinteresētās puses statuss EKL 88. panta 2. punkta izpratnē, un, otrkārt, sava prasība jābalsta uz Komisijas atteikumu uzsākt oficiālās pārbaudes procedūru, kurā tā varētu izmantot savas procesuālās tiesības.

96. Savukārt tad, ja prasītājs apšauba pamatotību Komisijas vērtējumam, kas pieņemts pēc iepriekšējās izskatīšanas, tas atrodas tādā pašā stāvoklī kā jebkura cita persona, kas vēlas apstrīdēt lēmumu, kurš tai nav adresēts, kā, piemēram, persona, kas ceļ prasību pret lēmumu, kurš pieņemts pēc oficiālās pārbaudes procedūras.

97. Tā, piemēram, iepriekš minētajā spriedumā lietā *Skibsværftsforeningen* u.c./Komisija, Pirmās instances tiesa skaidri noteica, ka tad, ja prasītājs Komisijas lēmumu nelūdz atcelt tādēļ, ka tā ir pārkāpusi pienākumu uzsākt oficiālās pārbaudes procedūru vai šī apstākļa dēļ nav ievērojusi procesuālās garantijas, ko minētā procedūra piešķir prasītājam, jāpiemēro stingrie kritēriji, ko Tiesa noteikusi iepriekš minētajā spriedumā lietā *Plaumann*/Komisija [46].

98. Tāpēc ar to vien, ka prasītāju var uzskatīt par ieinteresēto pusi EKL 88. panta 2. punkta

43 — Iepriekš minētā sprieduma lietā *Cook*/Komisija, 25. un 26. punkts.

44 — Iepriekš minētā sprieduma lietā *Matra*/Komisija, 19. un 20. punkts.

45 — Skat. it īpaši iepriekš minētos spriedumus lietās *Cook*/Komisija, 23. punkts; *Matra*/Komisija, 17. punkts; Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, 47. punkts, un Komisija/*Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, 35. punkts, kā arī Pirmās instances tiesas 1996. gada 22. oktobra spriedumu lietā T-266/94 *Skibsværftsforeningen* u.c./Komisija (*Recueil*, II-1399. lpp., 45. punkts).

46 — Skat. 45. punktu.

izpratnē, nepietiek, lai prasību atzītu par pieņemamu. Tās pieņemamība būs jāsaista ar nosacījumu, ka prasītājs pierāda, ka attiecīgais lēmums to ietekmē raksturīgu īpašu pazīmju dēļ vai tādu apstākļu dēļ, kas šo personu atšķir no visām citām personām [47]. Tiesa atzina, ka tas tā varētu būt tad, ja prasītājs pierāda, ka atbalsts, par kuru pieņemts attiecīgais lēmums, būtiski ietekmē tā konkurences stāvokli tirgū [48].

99. Tādējādi no judikatūras izriet, ka tad, ja prasītājs apstrīd Komisijas atteikumu uzsākt oficiālās pārbaudes stadiju, apgalvojot, ka ir pārkāptas tā procesuālās tiesības, tam ir jāpierāda, ka tas ir ieinteresētā puse EKL 88. panta 2. punkta izpratnē tiktāl, ciktāl attiecīgā atbalsta piešķiršana *varētu ietekmēt tā intereses*.

100. Taču tad, ja šis prasītājs apstrīd atbalsta vērtēšanas lēmuma pamatotību kā tādu, tam šajos apstākļos ir jāpierāda, ka *tiek būtiski ietekmēts tā konkurences stāvoklis tirgū*. Tāpēc tā piekļuve Kopienu tiesai ir grūtāka nekā pirmajā gadījumā.

101. Šī judikatūra pēdējo gadu laikā ir nopietni kritizēta.

102. Ģenerāladvokāts Džeikobss [*Jacobs*] savos secinājumos lietā, kurā pieņēma iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/*Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, pauda uzskatu, ka minētā judikatūra ir sarežģīta, neloģiska un nekonsekventa, jo tā, viņaprāt, ievieš mākslīgas atšķirības attiecībā uz piekļuvi Kopienu tiesai [49]. Izteicis vairākas iebildes attiecībā uz iepriekš minētajiem spriedumiem lietās *Cook*/Komisija un *Matra*/Komisija, ģenerāladvokāts Džeikobss noslēgumā aicināja Tiesu pārskatīt un precizēt savu judikatūru un ieteica tai visos gadījumos, kad prasītājs apstrīd lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar EKL 88. panta 3. punktu, pārbaudīt, vai šī persona ir skarta tieši un individuāli, neatkarīgi no norādītajiem

47 — Skat. arī iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/*Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, 37. punkts un tajā minētā judikatūra.

48 — Šajā sakarā skat. iepriekš minētos spriedumus lietās *Cofaz* u.c./Komisija, 22.—25. punkts, un Komisija/*Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, 37. punkts.

49 — Skat. it īpaši minēto secinājumu 101., 102. un 138.—141. punktu. Kā uzsver ģenerāladvokāts Džeikobss, uz šim grūtībām ir norādīts arī doktrīnā, piemēram: Winter, J., "The rights of complainants in State aid cases: judicial review of Commission decisions adopted under article 88 (ex 93) EC", *Common Market Law Review*, 1999, Nr. 36, 521. lpp.; Soltész, U. un Bielesz, H., "Judicial review of State aid decisions", *European Competition Law Review*, 2004, 133. lpp.; Flynn, L., "Remedies in the European Courts", izd. A. Biondi u.c., *The Law of State Aid in the EU*, Oksforda, 2004, 283. lpp.Skat. arī Azizi, J., "Droits de la défense dans la procédure en matière d'aides d'État: le point de vue judiciaire", izdevumā *Un rôle pour la défense dans les procédures communautaires de concurrence*, *Bruylant*, Brisele, 1997, 87. lpp., it īpaši no 112. līdz 120. lpp.; Vandersanden, G., "Pour un élargissement du droit des particuliers d'agir en annulation contre des actes autres que les décisions qui leur sont adressées", *Cahiers de droit européen*, 1995, Nr. 5 un 6; Lenaerts, K., "The legal protection of private parties under the EC Treaty: a coherent and complete system of judicial review?", *Scritti in onore di Giuseppe Federico Mancini*, II sēj., *Diritto dell'Unione Europea*, Milāna, 1998; Jankovec, B. un Kronenberger, V., "Third parties in state aid litigation: Locus standi and procedural guarantees" izd. Sánchez Rydelski, M., The EC State aid regime: distortive effects of State aid on competition and trade, May, Londona, 2006, 848. lpp.; Sinnaeve, A., "State aid procedures: developments since the entry into force of the procedural regulation", *Common Market Law Review 2007*, Nr. 44, 965. lpp., kā arī Coulon, E. un Cras, S., "Contentieux de la légalité dans le domaine des aides d'État: les récentes évolutions dans l'application des articles 173 et 175 du traité CE", *Cahiers de droit européen*, 1999, 35. izdevums, Nr. 1 un 2, 61. lpp., it īpaši 91.—110. lpp.

prasības pamatiem, jo prasība, lai prasītājs būtu individuāli skarts, atšķiras no ieinteresētās puses jēdziena.

103. Lai gan šīs lietas nav vispiemērotākais gadījums, lai ierosinātu jaunu pieeju šim jautājumam, es tomēr vēlos formulēt dažas piezīmes.

104. Kopienu tiesas ieviestā atšķirība attiecībā uz pieņemamības nosacījumiem prasībai, kas celta pret lēmumu, kurš pieņemts, pamatojoties uz EKL 88. panta 3. punktu, tiešām ir kritizējama. Šī judikatūra galu galā ierobežo tiesības, kas ieinteresētajām pusēm atzītas saistībā ar valsts atbalsta kontroles procedūru. Lai gan Tiesa atzīst šo pušu tiesības, kad tās, lai pamatotu savu prasību, norāda uz savu procesuālo garantiju pārkāpumu, Tiesa šīs tiesības vienlaikus noraida tad, kad tās vēlas apstrīdēt pašu atbalsta vērtēšanas lēmuma pamatotību. Šāda judikatūra rada noteiktus jautājumus un nepadara EKL 88. panta 3. punkta saturu viegli saprotamu.

105. Taču piekļuve Kopienu tiesai ir viena no tām jomām, kura, manuprāt, vairāk nekā citas prasa, lai tiesību normas būtu skaidras un konsekventas. Ierobežojumiem, kas noteikti personu tiesībām panākt tiesas kontroli pār noteikumiem un pasākumiem, kurus iestādes piemērojušas attiecīgo personu darbībai vai stāvoklim, jābūt viegli saprotamiem.

106. Taču nošķirt pieņemamības nosacījumus vienai un tai pašai prasībai, kas pret vienu un to pašu lēmumu celta ar pieteikumu, kuram ir tāds pats priekšmets, katrā ziņā ir mākslīgi. Manuprāt, prasītāja mērķis ir vienāds neatkarīgi no tā, vai tas atsaucas uz savu procesuālo tiesību aizsardzību vai apstrīd atbalsta vērtēšanas lēmuma pamatotību. Abos šajos gadījumos prasītājs vēlas ar savu prasību panākt, lai tiktu uzsākta atbalsta oficiālās pārbaudes stadija.

107. Turklāt šāda atšķirība sarežģī Kopienu tiesas uzdevumu, jo ne vienmēr, lasot prasību atcelt tiesību aktu, var viegli atšķirt abus iepriekš minētos gadījumus.

108. Tāpēc man šķiet, ka Tiesai agrāk vai vēlāk vajadzētu šo judikatūru padarīt vienkāršāku un konsekventāku, pieņemamības nosacījumus, kas piemērojami prasībām pret lēmumiem valsts atbalsta jomā, nosakot atkarībā tikai no prasības priekšmeta, nevis no pamatiem, kas izvirzīti tās atbalstam.

109. Tādējādi Tiesai būtu jāatzīst, ka tad, ja kāda persona apstrīd pamatotību Komisijas vērtējumam, ko tā pieņēmusi pēc iepriekšējās izskatīšanas, tā katrā ziņā apstrīd to, ka nav

uzsākta oficiālās pārbaudes procedūra, un līdz ar to vēlas panākt savu procesuālo tiesību aizsardzību. Šīs prasības mērķis ir panākt, lai tiktu sākta oficiālās pārbaudes procedūra, kurā prasītājs var iesniegt savas piezīmes, un tas ir tās vienīgais mērķis neatkarīgi no izvirzītā pamata.

110. Šādos apstākļos es Tiesai ierosinu judikatūru, kas izveidota ar iepriekš minētajiem spriedumiem lietās *Cook*/Komisija un *Matra*/Komisija, piemērot visām prasībām, kas iesniegtas pret lēmumiem, kuri pieņemti, pamatojoties uz EKL 88. panta 3. punktu.

111. Šāds risinājums ļautu, pirmkārt, sniegt privātpersonām plašāku piekļuvi Kopienu tiesai. Ir skaidrs, ka judikatūra, kas izveidota ar iepriekš minētajiem spriedumiem lietās *Cook*/Komisija un *Matra*/Komisija, ir saistīta ar Tiesas vēlmi paplašināt tiesas aizsardzību, to attiecinot uz personām, kas šajā procedūras stadijā nespētu pierādīt, ka tās atbilst ļoti stingrajiem kritērijiem, kuri noteikti iepriekš minētajā spriedumā lietā *Plaumann*/Komisija. Šajā sakarā jāatkārto, ka nepastāv nekāds publiskošanas veids, kas trešās personas informētu par paziņotajiem atbalsta plāniem. Spriedumā apvienotajās lietās *Heineken Brouwerijen* [50] Tiesa bija precizējusi, ka EKL 88. panta 3. punkts "neprasa, lai dalībvalsts paziņojums Komisijai par plāniem ar mērķi piešķirt vai mainīt atbalstu tiktu nekavējoties darīts zināms visām ieinteresētajām pusēm, un šāds pienākums gulstas tikai uz Komisiju, kad tā uzsāk [EKL 88. panta 2. punktā] paredzēto procedūru" [51]. Savukārt lēmums par iepriekšējās izskatīšanas stadijas *slēgšanu* jāpublicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, taču tas tiek darīts tikai kopsavilkuma veidā. Runājot par attiecīgai dalībvalstij adresētā lēmuma tekstu, tas ir pieejams tikai autentiskā dokumenta valodā. Attiecībā uz minētajā lēmumā iekļauto informāciju personai, kas vēlas pret to celt prasību atcelt tiesību aktu, var nebūt pietiekamas informācijas, lai savā pieteikumā par lietas ierosināšanu pierādītu, ka attiecīgais lēmums to skar individuāli to kritēriju izpratnē, ko Tiesa noteikusi iepriekš minētajā spriedumā lietā *Plaumann*/Komisija [52].

112. Šāds risinājums ļautu, otrkārt, pastiprināt tiesas kontroli par Komisijas pieņemtajiem lēmumiem. Nedrīkst aizmirst, ka valsts atbalsta jomā Komisijai ir ekskluzīva kompetence. Atzīstot konkurentiem, kā arī ikvienai citai personai, kuras intereses attiecīgais pasākums varētu ietekmēt, tiesības apstrīdēt lēmumu, ar kuru Komisija, neuzsākot oficiālās pārbaudes procedūru, nolemj, ka paziņotais pasākums nav atbalsts vai ir atbalsts, kas ir saderīgs ar kopējo tirgu, tiek pastiprināta tiesas kontrole pār Komisijas pieņemtajiem lēmumiem un *a fortiori* Līguma noteikumu piemērošana valsts atbalsta jomā.

50 — 1984. gada 9. oktobra spriedums apvienotajās lietās 91/83 un 127/83 (*Recueil*, 3435. lpp.).

51 — 15. punkts.

52 — Šajā sakarā ģenerāladvokāts Tezauro [*Tesauro*] savos secinājumos lietā, kurā pieņēma iepriekš minēto spriedumu lietā *Cook*/Komisija, norādīja, ka šādos apstākļos nevarētu prasīt, lai šie uzņēmumi pieteikumā par lietas ierosināšanu formulētu precīzus iebildumus attiecībā uz atbalsta svarīgumu un ietekmi, kā arī uz atbalsta ietekmi uz tā saņēmēja ražošanas izmaksām, tirgus daļu novērtēšanu vai sekām attiecībā uz tirdzniecību, 41. punkts.

113. Turklāt, kad oficiālās pārbaudes procedūra ir uzsākta un ieinteresētajām pusēm šajā procedūrā ir bijusi iespēja iesniegt savas piezīmes, tad nav šaubu, ka pret Komisijas lēmumu celtās prasības mērķis ir apstrīdēt pašu Komisijas vērtējuma pamatotību. Tāpēc ir skaidrs, ka ikvienai personai, kas vēlas celt prasību pret šādu lēmumu, tā būs jāpamato ar konkrētām interesēm un būs jāpierāda, ka tās konkurences stāvoklis tirgū ir būtiski ietekmēts to kritēriju izpratnē, ko Tiesa noteikusi iepriekš minētajā spriedumā lietā *Cofaz* u.c./Komisija.

b) Vērtējums attiecībā uz izskatāmajām lietām

114. Neraugoties uz iebildēm, kas formulētas pret iepriekš minēto judikatūru lietās *Cook*/Komisija un *Matra*/Komisija, Tiesa, spriežot virspalātas sastāvā, šo judikatūru tomēr ir apstiprinājusi iepriekš minētajā spriedumā lietā Komisija/*Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* [53]. Minēto spriedumu pieņēma vienu gadu pēc pārsūdzētā sprieduma pieņemšanas.

115. Tādējādi, kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 33. un 34. punkta, Pirmās instances tiesa *Kronofrance* celto prasību atcelt tiesību aktu izskatīja, ņemot vērā judikatūru, ko Tiesa izveidojusi iepriekš minētajos spriedumos lietās *Cook*/Komisija un *Matra*/Komisija. Atgādinu, ka šis uzņēmums Komisiju vainoja par tā procesuālo tiesību pārkāpumu, atsakoties uzsākt oficiālās pārbaudes stadiju, kura tam kā ieinteresētajai pusei būtu ļāvusi iesniegt savas piezīmes par paredzētā atbalsta piešķiršanu. Pirmās instances tiesa tādējādi atgādināja, ka "gadījumos, kad ar prasību atcelt Komisijas lēmumu, kas pieņemts iepriekšējās izskatīšanas nobeigumā, prasītājs vēlas īstenot EKL 88. panta 2. punktā paredzētās procesuālās garantijas, *tikai ar to vien, ka prasītājam šī noteikuma izpratnē ir ieinteresētās puses statuss, pietiek, lai prasītāju uzskatītu par tieši un individuāli skartu EKL 230. panta ceturtās daļas izpratnē*" [54]. Manuprāt, šāds secinājums pilnībā atbilst Tiesas judikatūrai iepriekš minētajos spriedumos lietās *Cook*/Komisija, kā arī *Matra*/Komisija, kura vēlāk apstiprināta iepriekš minētajā spriedumā lietā Komisija/*Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*.

116. Tāpēc pārsūdzētā sprieduma 36.—44. punktā Pirmās instances tiesa pārbaudīja, vai prasītāju var uzskatīt par "ieinteresēto pusi" Regulas Nr. 659/1999 1. panta h) punkta izpratnē. Šim nolūkam Kopienu tiesa veica analīzi par *Kronofrance* konkurences stāvokli koka paneļu tirgū.

53 — Skat. it īpaši 31.—37. punktu.

54 — Izcēlums mans.

117. Saskaņā ar iepriekš minēto judikatūru Pirmās instances tiesai nebija pienākuma pārbaudīt, vai prasītāja intereses ir ietekmētas *būtiski*. Tai pietika pierādīt, ka paredzētā atbalsta piešķiršana *varēja ietekmēt* uzņēmuma *Kronofrance* stāvokli attiecīgajā tirgū.

118. Tāpēc saskaņā ar savām pilnvarām neatkarīgi vērtēt faktus Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 38.—44. punktā analizēja *Kronofrance* konkurences stāvokli attiecīgajā tirgū. Pirmās instances tiesa vispirms konstatēja, ka prasītājs un uzņēmums, kam paredzēts atbalsts, veic darbību vienā produktu tirgū, proti, koka paneļu ražošanas tirgū. Tā pēc tam norādīja, ka attiecīgais ģeogrāfiskais tirgus ir EEZ, kurā atrodas un pārklājas abu uzņēmumu piegādes rajoni. Tāpēc Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 44. punktā secināja, ka prasītājs patiešām ir konkurents uzņēmumam, kuram paredzēts atbalsts, un ka to tādējādi var kvalificēt kā "ieinteresēto pusi" Regulas Nr. 659/1999 1. panta h) punkta izpratnē.

119. Šis pārskats man šķiet pietiekams attiecībā uz konkurences analīzi, ko Tiesa veica saistībā ar iepriekš minētajiem spriedumiem lietās *Cook*/Komisija un *Matra*/Komisija.

120. Šādos apstākļos un ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, es uzskatu, ka Pirmās instances tiesa pamatoti nosprieda, ka *Kronofrance* ir ieinteresētā puse Regulas Nr. 659/1999 izpratnē un ka tai tāpēc ir tiesības celt prasību atcelt apstrīdēto lēmumu.

121. Tāpēc šis pamats, manuprāt, ir jānoraida kā nepamatots.

B — *Par otro pamatu, kas saistīts ar Daudznozaru pamatprincipu kļūdainu interpretāciju un EKL 87. panta pārkāpumu*

122. Otrajam pamatam, manuprāt, ir divas daļas. Pirmās daļas atbalstam prasītāji norāda, ka, vērtējot Komisijas veikto vērtējumu par tirgus konkurences stāvokli, Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi savas kā tiesas kompetences robežas. Otrās daļas atbalstam prasītāji norāda, ka jebkurā gadījumā Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot Daudznozaru pamatprincipus, jo nospriedusi, ka šis faktors jāvērtē ne vien atkarībā no attiecīgās nozares strukturālās spējas, bet arī pārbaudot, vai

attiecīgie ieguldījumi netiek veikti lejupslīdošā tirgū.

vai attiecīgais tirgus ir lejupslīdošs, ir tikai kontroles papildkritērijs, kas jāņem vērā tikai tad, ja dati par jaudas izmantošanu nav pietiekami. Taču šajās lietās tā neesot, jo visi dati attiecībā uz jaudas izmantošanu bija pieejami.

1) Lietas dalībnieku argumenti

123. Vācijas Federatīvā Republika, kā arī *Glunz* un *OSB*, ko atbalsta Komisija, norāda, ka Pirmās instances tiesa ir nepareizi piemērojusi EKL 87. panta 3. punktu un Daudznozaru pamatprincipus.

125. Turklāt Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 104.—107. punktā esot apstiprinājusi, ka tas, kā tā interpretējusi Daudznozaru pamatprincipus, nav pretrunā Komisijas mainīgajai lēmumu pieņemšanas praksei šajā jomā. Taču prasītāji, kā arī Komisija atbild, ka, tieši pretēji, tikai ar vienu izņēmumu (proti, 2000. gada 16. maija lēmumu necelt iebildumus pret atbalstu, kas piešķirts *Pirna AG* [55]) minētos izskatīšanas kritērijus Komisija vienmēr ir nepārprotami piemērojusi iepriekš minētajā secībā.

124. Pirmās instances tiesa esot pārsniegusi savu tiesas kontroles pilnvaru robežas, interpretējot Daudznozaru pamatprincipus un veicot pati savu ekonomisko novērtējumu. Šādi rīkojoties, tā nav ievērojusi plašo diskrecionāro varu, kas ir Komisijai, piemērojot EKL 87. panta 3. punktu, ar ko saistībā tā pieņēma un piemēroja minētos pamatprincipus. Taču Pirmās instances tiesa minētos pamatprincipus, it īpaši to 3.2., 3.4. un 3.10. punktu, esot interpretējusi veidā, kas ir pretrunā to formulējumam, nozīmei un mērķim, uzskatot, ka paredzētā reģionālā atbalsta ietekme uz tirgu ir jāvērtē ne vien atkarībā no attiecīgās nozares jaudas izmantošanas līmeņa, bet arī ņemot vērā lejupslīdoša tirgus pastāvēšanu. No minētajiem noteikumiem izrietot, ka jautājums par to,

126. Visbeidzot, pārsūdzētā sprieduma 108. punktā Pirmās instances tiesa lejupslīdoša tirgus kritērija piemērošanu esot pamatojusi arī ar to, ka uzskatījusi, ka 2002. gadā pieņemto Daudznozaru pamatprincipu versijas [56] pamatā, kā teikts to 32. punktā, ir tirgus ekonomiskās lejupslīdes izskatīšana, lai noteiktu grūtībās nonākušās nozares. Taču — neatkarīgi no tā, ka 2002. gada Daudznozaru

55 — OV C 278, 26. lpp. Vācijas iestādēm adresētā lēmuma teksts ir pieejams autentiskajā, proti, vācu, valodā tīmekļa vietnē http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2000/n035-00.pdf.

56 — OV 2002, C 70, 8. lpp.

pamatprincipi nav atbilstoši, lai interpretētu šī dokumenta iepriekšēju versiju, — šāds apgalvojums neesot pareizs. Visas atsauces uz attiecīgo tirgus ekonomiskās lejupslīdes kritēriju no 2002. gada Daudznozaru pamatprincipiem faktiski esot izsvītrotas, un tas noticis pat pirms pārsūdzētā sprieduma pasludināšanas. Ar 2003. gada 1. novembra paziņojumu par Lielu ieguldījumu projektu reģionālā atbalsta daudznozaru pamatprincipu (2002) grozīšanu attiecībā uz strukturālās grūtībās nonākušo nozaru saraksta izveidi un par priekšlikumu par lietderīgiem pasākumiem, piemērojot EK līguma 88. panta 1. punktu, attiecībā uz automašīnu nozari un sintētisko šķiedru nozari [57] Komisija grozīja 2002. gada Daudznozaru pamatprincipu 32. punktu, un attiecīgie grozījumi stājās spēkā 2004. gada 1. janvārī.

127. *Kronofrance* atbild, ka no Daudznozaru pamatprincipu 3.10. punkta formulējuma nepārprotami izriet, ka, vērtējot konkurences stāvokli tirgū, kuru ietekmē noteikts atbalsta plāns, Komisijai esot vienmēr jānosaka, vai šis plāns radīs jaudas palielināšanos nozarē, kurā pastāv strukturāla spēja saražot vairāk produkcijas nekā nepieciešams, un vai tas ir paredzēts lejupslīdošam tirgum. Kā to pārsūdzētajā spriedumā uzsvēra Pirmās instances tiesa, šis pēdējais apstāklis ir vienmēr jāpārbauda, jo ir pilnīgi iespējams, ka atbalsts, ko sniedz lejupslīdošā tirgū, var izraisīt ievērojamus konkurences kropļojumus.

57 — OV 2003, C 263, 3. lpp.

2) Vērtējums

a) Par pamata pirmo daļu, kas saistīta ar to, ka Pirmās instances tiesa nav ievērojusi savas kompetences robežas

128. Pretēji tam, ko apgalvo prasītāji, es uzskatu, ka Pirmās instances tiesai bija tiesības īstenot pilnīgu kontroli pār Komisijas veikto vērtējumu attiecībā uz tirgus konkurences stāvokļa korekcijas koeficienta vērtēšanas metodi.

129. Komisijai, piemērojot EKL 87. panta 3. punktu, tiešām ir plaša rīcības brīvība, it īpaši, kad tā pieņem tiesību aktu, kas saistīts ar sarežģītu ekonomisko vai sociālo novērtējumu [58]. Manuprāt, tas tā ir tad, kad tai ir jāpārbauda, vai tirgus, kurā paredzēts veikt ieguldījumu, cieš no strukturālas spējas saražot vairāk produkcijas nekā nepieciešams vai ir lejupslīdošs.

58 — Skat. apstrīdētā sprieduma 79. punktu, kā arī Tiesas 2004. gada 29. aprīļa spriedumu lietā C-91/01 Itālija/Komisija (*Recueil*, I-4355. lpp., 43. punkts un tajā minētā judikatūra) un Pirmās instances tiesas 2003. gada 6. marta spriedumu apvienotajās lietās T-228/99 un T-233/99 *Westdeutsche Landesbank Girozentrale* un *Land Nordrhein-Westfalen*/Komisija (*Recueil*, II-435. lpp., 282. punkts un tajā minētā judikatūra).

130. Šādā gadījumā Tiesa uzskata, ka šī novērtējuma tiesas kontrole ir ierobežota. Kopienu tiesa tādējādi nevar Komisijas faktu vērtējumu aizstāt ar savējo un nevar veikt pati savu ekonomisko vērtējumu. Tās kontrole šādā gadījumā attiecas tikai uz tādu aspektu kā procesuālo normu un pamatojuma ievērošana, būtiska faktu neprecizitāte un tas, ka nav pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, acīmredzama kļūda faktu vērtējumā vai pilnvaru nepareiza izmantošana, pārbaudi [59].

131. Taču es neuzskatu, ka šis būtu tas gadījums. Saistībā ar šīm apelācijas sūdzībām Tiesai nav jāizskata jautājums par to, vai tirgū, kurā veic darbību uzņēmums, kam paredzēts atbalsts, pastāv strukturāla spēja saražot vairāk produkcijas nekā nepieciešams vai arī tas ir lejupslīdošs. Jautājums ir par to, vai Pirmās instances tiesa drīkstēja interpretēt metodoloģiju, ko Komisija sev noteikusi, lai kontrolētu ieguldījumu reģionālā atbalsta plānu saderību ar EKL 87. pantu.

132. Taču no pastāvīgas judikatūras izriet, ka Kopienu tiesa principā īsteno pilnīgu kontroli, ja jautājums ir par to, vai konkrēts pasākums ir EKL 87. panta 1. punkta darbības jomā [60].

133. Tā ir arī šajās lietās. Atgādināšu, ka Daudznozaru pamatprincipi nosaka metodi, kas ļauj aprēķināt maksimāli pieļaujamo intensitāti reģionālajam atbalstam ieguldījumiem. Kā Pirmās instances tiesa ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 102. punktā, tam, ka Komisija izmanto šo metodoloģiju, ir saistošas juridiskas sekas tādā ziņā, ka tā nosaka atbalsta apjomu, ko var atzīt par saderīgu ar kopējo tirgu. Tātad šai aprēķina metodei katrā ziņā ir juridisks raksturs un tā ir jāizmanto, pamatojoties uz objektīviem datiem. Jautājums par to, vai konkurences stāvokļa faktors ir jāaprēķina, ņemot vērā ne vien to, vai nozarē pastāv strukturāla spēja saražot vairāk produkcijas nekā nepieciešams, bet arī to, vai tirgus ir lejupslīdošs, nav daļa no sarežģītās ekonomiskās vērtēšanas, ko veic Komisija, bet ir jāinterpretē, ņemot vērā Līgumā paredzētos noteikumus [61].

134. Judikatūrā ir daudz piemēru, kad Kopienu tiesa ir īstenojusi šādu kontroli. Šajā sakarā var minēt iepriekš minēto spriedumu lietā Itālija/Komisija, kas attiecās uz tādu prasību atcelt tiesību aktu, ko Itālijas Republika bija cēlusi pret Komisijas lēmumu, kurā minētās valsts piešķirtais atbalsts bija atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu. Minētajā lietā Itālijas Republika cita starpā norādīja, ka, atsakoties atļaut maziem un vidējiem uzņēmumiem paredzēto atbalsta intensitātes palielinājumu, Komisija ir pārkāpusi EKL 87. un 88. pantu, kā arī Komisijas paziņojumu par Kopienas pamatprincipiem attiecībā uz valsts atbalstu maziem un vidējiem

59 — Skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Itālija/Komisija, 43. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī Pirmās instances tiesas 2007. gada 12. septembra spriedumu lietā T-68/03 *Olympiaki Aeroporia Ypiresies*/Komisija (Krājums, II-2911. lpp., 150. punkts).

60 — Tiesas 2000. gada 16. maija spriedums lietā C-83/98 P Francija/*Ladbroke Racing* un Komisija (*Recueil*, I-3271. lpp., 25. punkts). Skat. arī iepriekš minēto Pirmās instances spriedumu lietā *Westdeutsche Landesbank Girozentrale* un *Land Nordrhein-Westfalen*, 282. punkts, kā arī 2000. gada 30. marta spriedumu lietā T-65/96 *Kish Glass*/Komisija (*Recueil*, II-1885. lpp., 64. punkts).

61 — Šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Francija/*Ladbroke Racing* un Komisija (25. punkts), Pirmās instances tiesas 2002. gada 11. jūlija spriedumu lietā T-152/99 *HAMSA*/Komisija (*Recueil*, II-3049. lpp., 159. punkts) un iepriekš minēto spriedumu lietā *Olympiaki Aeroporia Ypiresies*/Komisija,150. punkts.

uzņēmumiem [62]. Šajā spriedumā Tiesa minētos pamatprincipus interpretēja, ņemot vērā EKL 87. pantu un tajā paredzētos mērķus [63].

135. Ņemot vērā šos apsvērumus, es uzskatu, ka Pirmās instances tiesa drīkstēja īstenot pilnīgu kontroli pār Komisijas veikto vērtējumu attiecībā uz tirgus konkurences stāvokļa korekcijas koeficienta vērtēšanas metodi.

136. Es tātad uzskatu, ka Pirmās instances tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā attiecībā uz Komisijas veiktā vērtējuma tiesas kontroles apjomu.

b) Par pamata otro daļu, kas saistīta ar Pirmās instances tiesas kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot Daudznozaru pamatprincipus

137. Tagad ir jāpārbauda, vai Pirmās instances tiesa varēja likumīgi uzskatīt, ka Komisija ir pārkāpusi EKL 87. pantu un Daudznozaru pamatprincipus — tādējādi padarot attiecīgo valsts atbalsta kontroles procedūru apstrīdamu —, jo, aprēķinot konkurences stāvokļa korekcijas koeficientu, nav pārbaudījusi, vai paziņotā atbalsta projekta plāns netiks īstenots lejupslīdošā tirgū.

138. Kā Pirmās instances tiesa ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 89. punktā, Daudznozaru pamatprincipu formulējumu varētu saprast tādā veidā, kā to apgalvo Komisija. No minēto pamatprincipu 3.4. punkta izriet, ka to, vai attiecīgie ieguldījumi tiek veikti lejupslīdošā tirgū, Komisija pārbauda tad, "ja nav pietiekamas informācijas par jaudas izmantošanu". Šajās lietās no lietu materiāliem izriet, ka Komisija uzskatīja, ka dati par attiecīgās nozares strukturālās jaudas izmantošanas līmeni ir pietiekami, lai aprēķinātu konkurences stāvokļa koeficientu. Tāpēc nevarētu uzskatīt, ka tā nebūtu ievērojusi Daudznozaru pamatprincipos norādīto metodoloģiju.

139. Tomēr Pirmās instances tiesa nosprieda, ka, neraugoties uz minēto pamatprincipu 3.4. punktā izmantoto formulējumu, šis noteikums ir jāinterpretē, ņemot vērā EKL 87. pantu. Šādi rīkojoties, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 96. un 97. punktā norādīja, ka dati par nozares strukturālās jaudas izmantošanas līmeni un dati par to, vai pastāv lejupslīdošs tirgus, ir divi īpaši novērtēšanas kritēriji, kas Komisijai bija jāizskata kumulatīvā veidā.

62 — OV 1996, C 213, 4. lpp.
63 — Skat. 50.—54. punktu.

140. Es uzskatu, ka Pirmās instances tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

141. No pastāvīgas judikatūras izriet, ka, pieņemot pamatprincipus vai paziņojumus, kuros informatīvos nolūkos un ar mērķi vienkāršot paziņo kritērijus, ko Komisija paredz piemērot, izskatot jautājumu par to, vai konkrēts atbalsta plāns ir saderīgs ar kopējo tirgu, nekādos apstākļos nedrīkst atkāpties no EKL 87. panta un to pieņemšana neatbrīvo Komisiju no pienākuma katru lietu vērtēt, ņemot vērā minētajā pantā paustos kritērijus [64]. Atgādināšu, ka pamatnostādnēm ir tikai informatīva nozīme. Tām nav normatīva spēka [65]. Tāpat kā visus citus atvasinātos tiesību aktus, kas pieņemti, lai piemērotu EKL 87. un 88. pantu, tās nevar interpretēt tādā nozīmē, kas samazinātu Līgumā paredzēto noteikumu darbības jomu vai kas būtu pretrunā to mērķiem [66]. Tāpēc ir vēl jo vairāk jāatgādina, kā Tiesa nosprieda iepriekš minētajā spriedumā lietā Beļģija un *Forum 187*/Komisija, ka Komisijas pilnvaru un pienākumu apjoms valsts atbalsta jomā ir jāvērtē, ņemot vērā EKL 87. un 88. pantu [67]. Tātad, lai gan pamatprincipi un paziņojumi, ko tā pieņem šajā jomā, Komisijai ir saistoši, tas tā ir tikai tiktāl, ciktāl šie dokumenti nav pretrunā Līguma noteikumu pareizai piemērošanai [68].

142. Pieņemot Daudznozaru pamatprincipus un it īpaši nosakot maksimāli pieļaujamā atbalsta summu, Komisija vēlējās ietekmēt negatīvo ietekmi uz konkurenci, ko varēja radīt tāds reģionālais atbalsts lieliem ieguldījumu projektiem, kura maksimālais apjoms būtu lielāks par attiecīgajām reģionālajām grūtībām [69]. Konkurences stāvokļa korekcijas koeficienta noteikšanai bija jāļauj sniegt attiecīgā tirgus stāvokļa "fotogrāfiju".

143. Kā Pirmās instances tiesa ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 102. punktā, šī koeficienta noteikšanai tāpēc jāizriet gan no tirgus strukturālās, gan ekonomiskās situācijas analīzes. Kā jau norādīju, šāda pārbaude ir vēl jo svarīgāka tāpēc, ka Komisijas vērtējumam par minēto koeficientu ir juridiski saistošas sekas, jo tas nosaka atbalsta summu, ko var atzīt par saderīgu ar kopējo tirgu.

144. Tādējādi, neraugoties uz Daudznozaru pamatprincipu 3.4. punkta formulējumu, es uzskatu, ka konkurences stāvokļa korekcijas koeficients ir jāvērtē, ne vien izskatot

64 — Skat. Tiesas 1987. gada 24. februāra spriedumu lietā 310/85 *Deufil*/Komisija (*Recueil*, 901. lpp., 22. punkts); 2002. gada 26. septembra spriedumu lietā C-351/98 Spānija/Komisija (*Recueil*, I-8031. lpp., 53. punkts), kā arī Pirmās instances tiesas 1998. gada 30. aprīļa spriedumu lietā T-214/95 *Vlaams Gewest*/Komisija (*Recueil*, II-717. lpp., 79. punkts un tajā minētā judikatūra).

65 — Senden, L. *Soft Law in European Community Law*, *Hart Publishing*. Oksforda un Portlenda, 2004.

66 — Skat. 2006. gada 22. jūnija spriedumu apvienotajās lietās C-182/03 un C-217/03 Beļģija un *Forum 187*/Komisija (Krājums, I-5479. lpp., 72. punkts).

67 — Turpat.

68 — Skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Itālija/Komisija, 45. punkts.

69 — Skat. Daudznozaru pamatprincipu 1.1.—1.4. punktu.

attiecīgās nozares strukturālo jaudu, bet arī analizējot to, vai nepastāv risks, ka paredzētie ieguldījumi tiks veikti lejupslīdošā tirgū.

145. Tāpat kā Pirmās instances tiesa es uzskatu, ka šie dati ir atšķirīgi un atspoguļo dažādas tirgus realitātes. Pirmais kritērijs balstās uz uzņēmuma vai nozares ražošanas jaudu, bet otrais ir vairāk saistīts ar attiecīgā tirgus produktu pieprasījumu un acīmredzamo patēriņu [70]. Nav neiespējami noteikt, ka kādā konkrētā nozarē nav strukturālas spējas saražot vairāk nekā nepieciešams, bet vienlaikus tomēr konstatēt, ka pastāv pakāpeniska pieprasījuma lejupslīde. Agrāk vai vēlāk šī lejupslīde novedīs pie tā, ka uzņēmuma vai nozares jauda tiks izmantota mazākā līmenī, un tādējādi izraisīs stāvokli, kurā būs strukturāla spēja saražot vairāk nekā nepieciešams. Tāpēc, kā Pirmās instances tiesa pamatoti ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 99. punktā, nedrīkst pieļaut tādu interpretāciju, kas Komisijai ļautu piešķirt atbalstu uzņēmumam, kurš pārdod produktus, kuru tirgus ir lejupslīdošs, un šai iestādei šis apstāklis nebūtu jāņem vērā, īstenojot savu kontroli. Ir skaidrs, kā ļoti pamatoti ir uzsvērusi Pirmās instances tiesa, ka ieguldījumi, kas veikti šādā tirgū, rada nopietnu konkurences kropļojuma risku, un tas neizbēgami būtu pretrunā EKL 87. pantā paredzētajam neizkropļotas konkurences mērķim.

70 — Skat. Daudznozaru pamatprincipu 7.7. un 7.8. punktu, iepriekš minēti 17. un 18. zemsvītras piezīmē.

146. Tāpēc es uzskatu, ka Pirmās instances tiesa varēja likumīgi uzskatīt, ka tas, ka attiecīgajā nozarē pastāv strukturāla spēja saražot vairāk nekā nepieciešams, un tas, ka pastāv lejupslīdošs tirgus, ir divi atšķirīgi vērtēšanas kritēriji, kuri Komisijai bija kumulatīvā veidā jāizskata, vērtējot tirgus konkurences stāvokļa faktoru.

147. Tādējādi es uzskatu, ka Pirmās instances tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā saistībā ar savu kontroli par Komisijas vērtējumu.

148. Ņemot vērā visus šos apsvērumus, es uzskatu, ka tāpēc otrais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

C — *Par trešo pamatu, kas saistīts ar to, ka Pirmās instances tiesa pārkāpusi sava Reglamenta 64. pantu*

149. Trešā pamata atbalstam prasītāji apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pieņēmusi lēmumu, pārkāpjot sava Reglamenta 64. pantu, kas paredz procesa organizatoriskos pasākumus.

150. Prasītāji uzskata, ka, tā kā prasības pamats, ka saistīts ar to, ka *Kronofrance* nav tiesību celt prasību, pirmo reizi tika izvirzīts tiesas sēdē, Pirmās instances tiesai bija pēc savas ierosmes jāiegūst noteikta informācija par tirdzniecības apvidiem un attiecīgo uzņēmumu ražošanas vietām, lai varētu lemt par minētā uzņēmuma celtās prasības pieņemamību. Tie norāda, ka šādas informācijas iegūšana liktu Pirmās instances tiesai nospriest, ka *Kronofrance* nebija "individuāli skarts" EKL 230. panta ceturtās daļas izpratnē. Neveicot šādas informācijas vākšanu, Pirmās instances tiesa esot pieļāvusi attiecīgās procedūras pārkāpumu.

151. Es tāpat kā *Kronofrance* uzskatu, ka šis iebildums nav pamatots.

152. Tiesa ir nospriedusi, ka tikai pati Pirmās instances tiesa var spriest par to, vai būtu nepieciešams papildināt informāciju, kas ir tās rīcībā par izskatīšanai iesniegtajām lietām. Šīs informācijas pierādījuma spēks ir atkarīgs no Pirmās instances tiesas veiktā faktisko apstākļu neatkarīga vērtējuma. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šis vērtējums nav pakļauts Tiesas kontrolei, kad tā spriež saistībā ar apelāciju, ja vien lietas dalībnieki nenorāda uz to, ka Pirmās instances tiesai iesniegtie pierādījumi bijuši sagrozīti, vai ja tās konstatējumu būtiska neprecizitāte neizriet no lietas materiālos iekļautajiem dokumentiem [71].

71 — Skat. it īpaši 2006. gada 12. decembra rīkojumu lietā C-129/06 P *Autosalone Ispra*/Komisija (Krājumā nav publicēts, kopsavilkums — Krājums, I-131.* lpp., 22. punkts un tajā minētā judikatūra).

153. Neviena norāde, kas iesniegta saistībā ar šīm apelācijas sūdzībām, neļauj domāt, ka tas tā būtu šajās lietās. Šādos apstākļos es uzskatu, ka Pirmās instances tiesu nevar vainot par to, ka tā nav vākusi citu informāciju vai ziņas attiecībā uz *Glunz* un *Kronofrance* konkurences stāvokli koka paneļu tirgū.

154. Tāpēc es uzskatu, ka trešais pamats nav pamatots un ir jānoraida.

D — *Par ceturto pamatu, kas saistīts ar EKL 230. panta otrās daļas pārkāpumu*

155. Ceturtā pamata atbalstam *Glunz* un *OSB* norāda, ka pārsūdzētais spriedums ir pretrunā EKL 230. panta otrajai daļai, jo tas pārsniedz pamatus, kas izvirzīti, lai atbalstītu *Kronofrance* celto prasību atcelt tiesību aktu.

156. Pirmās instances tiesa apstrīdēto lēmumu esot atcēlusi Līguma pārkāpuma dēļ, jo Komisija neesot ņēmusi vērā lejupslī-

doša tirgus pastāvēšanu, lai arī *Kronofrance* šo iebildumu neesot izvirzījis savā pirmajā pamatā, kas bija saistīts ar Līguma pārkāpumu, bet tas esot bijis izvirzīts tikai otrajā pamatā, kas bija saistīts ar pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu.

157. Tādējādi, nenošķirot nepārprotami atšķirīgus iebildumus un pamatus, Pirmās instances tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo vairāk tāpēc, ka saskaņā ar judikatūru Kopienu tiesa nedrīkstot pēc savas ierosmes izskatīt pamatu, kas saistīts ar Līguma pārkāpumu [72].

158. Es tāpat kā *Kronofrance* uzskatu, ka šis pamats ir jānoraida.

159. Kā jau norādīju saistībā ar otrā pamata izskatīšanu, Pirmās instances tiesa Komisijas vērtējumu par konkurences stāvokļa faktora aprēķinu izskatīja, īstenojot pilnīgu tiesas kontroli. Tā kā noteikumi, ko paredzēja Daudznozaru pamatprincipi, bija pieņemti, lai īstenotu EKL 87. pantu, tie, atgādinu, ir jāinterpretē saskaņā ar Līguma noteikumiem [73]. Tāpēc Pirmās instances tiesa apstrīdēto lēmumu ir pamatoti izskatījusi saskaņā ar EKL 87. pantu.

160. Tādējādi es uzskatu, ka šis pamats ir jānoraida kā nepamatots.

161. Ņemot vērā visus šos apsvērumus, es uzskatu, ka Vācijas Federatīvās Republikas, kā arī *Glunz* un *OSB* iesniegtās apelācijas sūdzības ir pilnībā jānoraida.

VI — Par tiesāšanās izdevumiem

162. Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā šajās lietās Vācijas Federatīvā Republika, kā arī *Glunz* un *OSB* ir prasījusi piespriest *Kronofrance* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā Vācijas Federatīvajai Republikai, kā arī *Glunz* un *OSB* spriedums ir nelabvēlīgs attiecībā uz visiem pamatiem, manuprāt, tiem ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajās apelācijas tiesvedībās.

72 — Savos rakstos *Glunz* un *OSB* atsaucas uz iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, 67. punkts.

73 — Skat. šo secinājumu 141. punktu.

VII — Secinājumi

163. Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, ierosinu Tiesai lemt šādi:

1) apelācijas sūdzības noraidīt;

2) Vācijas Federatīvā Republika, kā arī *Glunz AG* un *OSB Deutschland GmbH* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.